

Prací v Ostravě zabodoval Porubjak u své dcery

Televizní debata nemůže nahradit divadlo

JANA KNIŽÁTKOVÁ

V Národním divadle moravskoslezském se zítra v 19 hodin na scéně Divadla Jiřího Myrona uskuteční premiéra dramatické pohádky Carla Gozziho Král jelenem. Režie se ujala jedna z největších postav slovenského divadla - Martin Porubjak.

? Proč jste si vybral právě Gozziho dramatickou pohádku Král jelenem?

! Gozzi jako autor mě určitým způsobem vzrušuje. Zaujal mě zvláštní směs klaunské rudimentární komiky a zvláštním, orientálním a pohádkovým světem. Ty dva světy dokázal spojit do nepopsatelné kombinace. Chtěl jsem to někdy zkusit udělat. Přiznám se, že jsem měl i strach, ale na druhé straně to byla výzva.

? Při svých divadelních spanilých jízdách jste měl možnost režisovat nejen v zahraničí, ale především na Slovensku a v České republice. O příslušnicích těchto dvou národů se říká, že mají dost odlišnou mentalitu. Platí to podle vás i o hercích, jsou ti čeští třeba méně temperamentní?

! Myslím si, že ano. Přiznám se, že jsem byl velkým obdivovatelem pražského Činoherního klubu, jehož tvorbu znám od založení. Ostatně o fenoménu malých českých divadelních scén jsem psal diplomovou práci. Na Slovensku bylo v té době takových divadel méně a vše vyvrcholilo až příchodem Lasici a Satinského. Já si z té doby pamatuji spoustu skvělých hereckých osobností. A teď nevím, zda je to věkem nebo čím, mám pocit, že na Slovensku je více dobrých herců. Bohužel politicky se na Slovensku nezměnilo tolik jako v Čechách. A je všeobecně známo, jakou roli se hrálo divadlo před rokem 1989. A

dnes stále tutéž funkci plní na Slovensku. Čili je zde pocit jistého respektu, smyslu, důležitosti a občanského souhlasu nebo naopak nesouhlasu. Stává se, že z hledišť odcházejí diváci, které určité repliky urážejí. Např. když Dančiak předstoupí v Demokratech (dramatizace románu Janka Jesenského) před publikum a řekne: „Nebyli bychom tu, kdybyste nás nebyli volili“, najdou se diváci, kteří vstanou, urazí se a odejdou. V Čechách je jiná situace.

? Takže české divadlo ztratilo motor...

! Ano. Ostatně víte, že herecké povolání je na jednom z nejnižších společenských příček. Jasný postoj, který určitým způsobem reflektuje skutečnost, se tady považuje za něco překonaného. Nemyslím si, že by to nepřitahovalo lidi, ale spíše divadelníci si myslí, že je to něco, co už mají za sebou. Je to pro ně překonaná zkušenost a chtějí dělat nějak jinak. Divadlo ale nemohou suplovat nedělní televizní debaty.

M. Porubjak režisuje v ostravském divadle. Foto: DEN - M. KUČEK

? Jak jste v Ostravě trávil čas, který jste nevěnoval přípravě zítřejší premiéry?

! Normálně. Něco jsem si přečetl, chodil jsem do divadla, do kina. No, v kině jsem byl jednou. Viděl jsem film Věry Chytilové Pasti, pasti pastičky. Četl jsem potom velmi odsuzující recenze. Ale já jsem se v určitých chvílích i poba-

vil a v jiných jsem se jako muž cítil značně nespokojen. Byl jsem na odpoledním představení. Překvapilo mě, že film je mládeži přístupný. Publikum bylo, řekl bych, pubertální. Okamžiky, kdy dochází ke kastraci, rozesmály jen holky pod patnáct. V jiných místech byl pak už smích smíšený.

? A Ostrava jako město na vás působí jak?

! Město je značně chaotické. Někam jdete a najednou město končí, jdete dál a ono zase pokračuje. Je to blbě říkat, ale na druhé straně tu mám lepší pocit než v Praze. Ostatně moje babička pocházela z Valašska. Trávil jsem u Karlovic u Vsetína všechny prázdniny. Ostrava byla pro tamní obyvatele stejný pojem jako pro Bratislavany Vídeň. A teď jsem navíc stoupl i v očích své třináctileté dcery. Ona patří k fanatickým divákům pořadu Neváhej a toč!. Nedávno jsme se dívali spolu a když zjistila, že relace je z Ostravy, kde já teď režisuju, tak jsem byl patřičně oceněn.